

Olympiáda a Peking samotný očima Kateřiny Havlíkové

Petra Fuksová

V knize Paula Coelho jsem našla něco, co možná vystihuje ducha olympijského sportovce a vlastně i Katku, která se díky své práci dostala ve svých osmnácti letech tam, kam někteří celý život nevkročí ani jako pouzí turisté:

„Vytřvalost přináší štěstí. Věz, že vytřvalost je něco jiného než umíněnost. Jsou období, kdy se střetnutí protahují ... oslabují nadšení ... v takovém případě stáhneme své síly z bitevního pole a dopřejeme příměří. Vytřvame ve svém záměru, ale umíme vyčkat vhodného okamžiku ... načez se vracíme do boje.“

A podle mě má pak každý tu šanci dosáhnout svého – zvítězit.

Jak ses vůbec dostala k příležitosti odletět na Olympijské hry v Pekingu?

Zájemci o účast na táboře mládeže měli výběrové řízení na Národním olympijském výboru v listopadu loňského roku, tam se musela prokázat znalost anglického, popř. francouzského jazyka, zkušenost v oblasti dobrovolnictví a záznam o sportovní činnosti a úspěších. Na základě toho Český olympijský výbor vybral dva studenty, kteří do Pekingu odletěli.

Takže jsi letěla ještě s nějakým studentem z České republiky? Určitě tam byli studenti z celého světa, s kým ses například setkala?

Ano, letěla jsem s chlapcem z Jilemnice, se kterým jsem se ale v průběhu her příliš často nesetkala, protože jsme byli rozděleni do týmů, ve kterých jsme sledovali sporty a jezdili po památkách. V těchto týmech se sešla docela zajímavá směsice lidí,

Foto: Kateřina Havlíková

mezi které patří moje spolubydlící z Barbadosu a Madagaskaru, byly tam ale i další zajímavé země jako Papua Nová Guinea, Švýcarsko, Belize, Kuba a přes dvě sta dalších.

Než si odjela, jaké byly tvoje pocity, na co ses nejvíc těšila?

Před odjezdem jsem v podstatě pořádně nevěděla, do čeho jdu, takže to nebylo úplně nepřijemnější. Těšila jsem se na to, že poznáme čínský život i jejich kulturu, ale to se nám tak docela nepodařilo, protože v průběhu olympiády Čína udělala mnoho opatření, která s jejich skutečným životem nemají nic společného, např. se zastavovaly jejich chudinské čtvrti vysokou betonovou zdí, aby je neviděli chodci a projíždějící z ulic a nadměrně se hlídala bezpečnost v Pekingu a také v našem táboře. Co mě nejnejpříjemnější překvapilo, byl předeslaný smog a počasí celkově. Srpen je v Pekingu nesmírně teplým měsícem, k tomu se přidalo ještě zne-

čištěné prostředí, což skutečně způsobovalo, že nebylo vidět na více než sto metrů, bylo tam jednoduše nedýchatelno a dusno. Hodně mě zaskočilo i to, jak velkou cenu tam mají olympijské odznaky jednotlivých zemí. Často docházelo k tomu, že když jsme neměli peníze na zaplacení, jednoduše jsme jim dali odznak našeho státu a bylo zaplaceno.

Měla jsi možnost setkat se s českými sportovci? S kterými? Jak na tebe působí reprezentanti České republiky?

Se sportovci jsme se setkali jednak při cestě do Číny, kam jsme cestovali s našimi basketbalistkami a cyklistou Romanem Kreuzigerem, naopak při cestě zpátky s námi jely naše plavkyně. Další příležitost byla při návštěvě olympijské vesnice. V našem národním domě jsme potkali tenisty, opět basketbalistky, judisty a poobědvali jsme s našimi veslaři,...

Pokračování na straně 2

Úvodník

„Tak vás tady vítám. A jaký je váš největší zážitek z prázdnin?“
„So welcome back. And what about yours experience from holiday?“ Taky jste nedávno zaslechli podobně znějící otázku? Kdo ji jenom mohl říct? Profesorka Dvořáková, možná – ta se vždycky ráda rozovídá a my se rádi připojíme. Professor Marshall, perhaps – how else start a english conversation in first lesson. Professor Bukáček, možná – vždyť o státech si nejvíc zapamatujete, navštívíte – li je. Profesorka Drdlová, možná – co jiného v těch zbývajících deseti minutách, které jí zbudou po vysvětlení nové maturity z literatury pro příští školní rok. Třídni profesor, určitě – to je přece jeho nepsaná povinnost, neuvést studenty do šoku okamžitým mluvením o škole a čtením toho, co nesmíme. Ani my vás (a ani sebe) nechceme uvádět do deprese, že všude se zase mluví jen o škole, studiu, maturitě, nových profesorech, metodách atd. Proto v tomto prvním čísle občasníku Vincent tato témata opravdu nenajdete.

Kupte si kávu, sedněte si na, podle vás, klidné místo ve škole a zkuste si při čtení všech těch prázdninových zážitků opravdu pomalu uvědomit, že je to zase tady. Deset měsíců, po kterých budeme o něco vzdělanější, zkušenější a bohužel i unavenější. Žádná tragédie, neabsolvujeme to nikdo poprvé a téměř nikdo ani naposled. Tak hlavu vzhůru a hrdě vstříc roku 2008/2009.

Přeji vám všem studentům, profesorům, zaměstnancům gymnázia, ať vykročíte pravou nohou a daří se vám všem dle vašich představ.

Šéfredaktorka
Petra Fuksová

Itálie a Francouzská riviéra

Veronika Nováková, redaktorka

Po dvanácti hodinách v autobusu jsme se přes chladné a deštivé Německo dostali v podvečer do Florencie v proslulé Itálii.

Ráno jsme vyrazili na prohlídku tohoto úžasného města, za jehož hlavní, zlatý věk se zasloužil rod Medicejských. Přes „most zlatníků“ Ponte Vecchio až na náměstí Signore, které nás uchvátilo mramorovými sochami těch nejslavnějších autorů, především tedy Michelangela Buonarrotiho a jeho „Adonis“ David a neméně slavná Neptunova fontána. Následovala prohlídka chrámu Santa Maria del Fiore, monumentální dílo, jehož kopule je třetí největší na světě. Nemohli jsme samozřejmě zapomenout jít se poklonit všem génium, kteří se podíleli na slávě toho města. Takže kostel Sante Croce, kde všichni tito velikáni odpočívají v čele s Michelangelem Buonarotim, dále pak Galileo Galilei, Dante Alighieri nebo třeba Machiavelli. Z Florencie jsme prchli ze strachu před Stendhalovským syndromem, který Stendhal prý postihl právě na schodech tohoto kostela.

Kousek od Florencie leží městečko proslavené Náměstím zázraků, na kterém se nachází slavná šikmá věž. Tedy Pisa. Pro prohlídku tohoto komplexu jsme

si nemohli vybrat lepší počasí – kontrast hráškové zeleného udržovaného trávníku s bílým mramorem a tyrkysovým nebem byl naprosto dechberoucí a tolik typický pro tento symbol Itálie.

Další den jsme navštívili vesničku Manarola v Cinque Terre, rybářskou osadu posazenou na skále, nad mořem, obklopenou vinicemi, zelení a mořským povětrím. Z okouzující, turisty neobjevené vesničky jsme se přesunuli do naprostého extrému – velkoměsta, pyšnicího se obrovským přístavem, ve kterém kotví denně stovky lodí – do Janova. Pozorovali jsme mumraj velkoměsta, přístav narvaný k prasknutí a supermoderní budovy na horizontu.

V naší pouti po Itálii následovalo město, proslavené Casinem, tedy „květinové město“ San Remo. Téměř na hranicích Itálie a Francie leží další typický plážové město Menton, které viditelně žije pouze z turistického ruchu – nádherných pláží, azurového moře a silného, téměř agresivního sluníčka.

Proslulě, okoupané a s dobrou náladou jsme vyrazily prozkoumávat další slavné město u francouzského pobřeží – Monacké knížectví, které jakoby žilo svým životem zbohatlíků a jejich jachet, kotvicích v přístavu,

Marseille

Foto: Veronika Nováková

a samozřejmě casinem Monte Carlo. Z lesku a bohatství, snad až snobismu tohoto města nám přecházely oči.

Další typický francouzské město Nice s krásnou anglickou promenádou nás uvítalo svou přívětivou tváří, poklidným mořem a stánky se spoustou suvenýrů. Z Nice jsme se vydaly lodí na ostrov svaté Margueritty, proslavený věznicí, kde byl vězněn tajemný „Muž se železnou maskou“.

Dějiště největší kulturní události roku, filmového festivalu, město Cannes je mimo čas festivalu ospalým městem, blafuje podobně jako celebrity s velkými brýlemi a vlasy spoutanými do culíku. Jakmile ale oblékne slavnostní róbu, o jeho velikosti nikdo nepochybuje.

Když se řekne San Tropez, okamžitě si vybavíte slavné příběhy četníků v čele s Lui de Funeseem. Okamžitě jsme tedy vyhledaly četnickou stanicí Gendarmerie. Padala z ní omítka a celkově budila velice omšelý dojem. Na to, že je to jedno z nej

větších lákadél pro turisty, se o ni místní moc dobře nestarají.

Vydaly jsme se tedy našim autobusem spolu s ostatními účastníky zájezdu do dalšího přístavního města Marseille. Dostaly jsme výstrahu hlídat si tašky. Hned jak jsme vystoupily z autobusu, pochopily jsme. Marseille je špinavé, omšelé město páchnoucí rybinou a zkaženou vodou, plné žebráků, zlodějíčků a různých nezařaditelných existencí. Takže jsme nastoupily na loď a jely se podívat na slavnou pevnost If, čnicí osamoceně, strašidelně z moře. Vězení hlavního hrdiny románu Alexandra Dumase, Edmonda Dantese – hraběte Monte Christa. Ve zdech pevnosti se nás zmocnila podivná úzkost, stará stovky let, která se zde usazuje na zdech a připomíná nám, že ne vždy byly lidské osudy naplněny světlem a štěstím.

Pevnost If byla naše poslední zastávka a nám nezbyvalo, než se s úrodnou, vinicemi obklopenou Provence rozloučit a zamulat potichounku „nashledanou.“

Olympiáda a Peking samotný očima Kateřiny Havlíkové

Pokračování ze strany 1

V našem národním domě jsme potkali tenisty, opět basketbalistky, judisty a poobědvali jsme s našimi veslaři, kteří nám pověděli něco víc o životě ve vesnici a o sportovcích samotných.

Měla jsi možnost zhlédnout na olympiádě všechny sporty? Jaký tě nejvíce zaujal a proč?

Všechny jsme rozhodně neviděly. Jak jsem říkala, byli jsme rozděleni do týmů a v nich jsme jezdili po jednotlivých sportech, které jsme si ale nemohli předem vybrat, protože sehnat vstupenky pro tolik lidí bylo pro organizátory dost složité. I tak jsme viděly at

letiku, plavání, tenis, basketbal a plážový volejbal – to mluvím pouze za naši skupinu. Ostatní skupiny viděly zase jiné sporty.

Čína je známá mimo jiné svou kuchyní – rýží, ochutnala jsi ji, předpokládám, na všechny způsoby. Jaká byla strava a ubytování v Pekingu?

Poznali jsme dva způsoby přípravy rýže a v hojném množství. Jednak připravují rýži klasickou, jak ji známe my, a druhý způsob je smíchání rýže a vajíček, ale této kombinaci jsem odolala. Rýže je ale jedinou přílohou, kterou Číňané znají, takže byla k snídani, obědu i večeři. Jinak jsme se stravovali formou švédských sto

lů, připravené jídlo bylo sladké, slané, obsahovalo všechny druhy masa, snad kromě vepřového, protože se v kempu vyskytovalo hodně muslimů, takže myslím, že si každý přišel na své. Ubytování bylo v místní střední škole, asi deset minut cesty od olympijské vesnice, kterou navštěvují zhruba čtyři tisíce studentů, proto měla vlastní kinosál, bazén, ubytovnu i zařízení jako kulečnickový sál nebo fotbálek.

Jsou obyvatelé Číny hodně odlišní od Evropanů? V čem?

To se snad nedá vůbec srovnat. Číňané jsou na jednu stranu nesmírně milí, zdvořilí a přející lidé, kteří vám budou chtít za každou

cenu vyjít vstříc, na druhou jsou ohromně podřízeni režimu, ve kterém žijí, a dokonce si na něm nepřejí nic měnit. Posledních pár dní jsem se už hrozně těšila domů, na ten klasický evropský styl života a všechno, co k němu patří.

Vrátila by ses ještě někdy do Číny?

Do Číny bych se vrátit určitě chtěla, snad v době, kdy nebudou na každém kroku viset zmínky o olympijských hrách a měla bych možnost poznat opravdový čínský život. Zajímalo by mě, jak vypadají jiná čínská města nebo třeba rýžová pole.

Úvod k rubrice

Připravila: Petra Fuksová

Jak vyplývá z čísla, které držíte právě v ruce, letošní prázdniny si studenti gymnázia užili opravdu na plno.

Prázdniny však nejsou pro všechny jenom volno od školy a povinností. Není to pro mnohé

jenom dvouměsíční relax a jedna velká párty probíhající po různých hudebních či divadelních festivalech.

Většina studentů sportovních tříd má prázdniny spojené s obdobím nejtintenzivnější sportovní přípravy. Výsledky na sebe nenechaly dlouho čekat a někteří se mohou pochlubit vynikajícím umístěním na mnoha závodech.

V letním biatlonu vedou naši studenti

Příkladem studenta, který si v létě nemůže dovolit vyhybat se povinností, je Michal Žák. Jeho trenér Jiří Žák (shoda jmen je pouze náhodná) ho nenechal v letní přípravě téměř oddechnout. Vidí v něm snad talentovaného biatlonistu, který má na to být lepší? Být nelepší? Ano, vidí a vidí správně.

Michal Žák si díky letní přípravě a své pevné vůli vybíhal vedoucí pozici v dorostenecké tabulce letního biatlonu. Vyhrál prakticky veškeré běhy do vrchu. „Mým nejlepším zážitkem bylo asi Rakousko, závod Gran Prix v běhu do vrchu. Konal se v Ebensee a atmosféra byla nezapomenutelná,“ odpověděl Michal na otázku, jaký byl jeho největší zážitek z prázdnin. Z Rakouska Michal samozřejmě neodjel s prázdnou, může se pochlubit prvním místem.

A kde ještě Michal zazářil? V běhu na Hvězdu, v běhu na Lysou horu, v běhu na Koubovou, v závodech Sázava – Lázeň a všechno první místa. Jen tak dál, Michale.

Na prvním místě v dorosteneckých tabulkách letního biatlonu je také studentka Hana Ambrožová. A čím si ona zasloužila tuto pozici? Na letošním

Českém poháru v letním biatlonu získala čtyřikrát první místo a dvakrát druhé místo. Účastnila se také Mistrovství České republiky na kolečkových lyžích, kde skončila na druhém a čtvrtém místě.

Myslím, že o těchto dvou biatlonistech nečtete poprvé a určitě ne naposled. Snad můžu tvrdit za nás všechny, že držíme palce.

Jan Ostřejš trojnásobný mistr ČR

Ve dnech 21. až 22. června se konalo v Praze Mistrovství České republiky juniorů, juniorek, dorostenců a dorostenek na dráze. Z šestnácti nominovaných dorostenců postupovalo z rozběhů osm do finále. Jan Ostřejš díky tvrdé přípravě pod vedením trenérky Vlasty Holubové získal na dráze 800 m již třetí titul Mistra České republiky a to s osobním rekordem 1:54,56 s.

Říká, že k titulu mu velmi pomohla podpora rodičů, trenérky a samozřejmě i ostatních běžců, kteří s Honzou trénují, a v neposlední řadě i nový stadion v Novém Městě na Moravě. „Konečně mohu trénovat tak, jak by se opravdu mělo,“ říká. Tato věta možná slibuje další úspěchy a stále lepší časy. Držíme tedy palce, gratulujeme a přejeme i nadále spoustu úspěchů.

Marek Kovačič

Hlavní trenér sportovního Gymnázia Vincence Makovského

Pár otázek nám zodpověděl trenér juniorských lyžařů, který pochází ze Slovenské republiky.

Primárním důvodem k příchodu do České republiky bylo studium na Vysoké škole v Brně. Při studiu vrcholově sportoval stejně jako studenti sportovních tříd na našem gymnáziu. Dokáže tedy jako málokdo pochopit, jak nelehké je skloubit náročné studium s mnohdy ještě náročnější sportovní přípravou.

Jak jsme se dozvěděli, při svém studiu v Brně jste sportoval. Nabízela vám škola stejné možnosti jako naše gymnázium současným sportovcům?

Ano, lyžoval jsem. Neměl jsem ale tak dobré podmínky pro skloubení studia s vrcholovým sportem jako mají studenti na nynějších gymnáziích. Mohli jsme mít jakýsi individuální plán, ale nikdy nám nepovolili posunout si klasifikaci a při žádosti o uvolnění na delší dobu k nám nebylo vedení tak vstřícné jako na této škole.

Jste tedy spokojen s podmínkami, za kterých studenti sportovních tříd studují a zároveň trénují na gymnáziu v Novém Městě na Moravě?

Myslím si, že můžu být spokojen a že ani studenti si nemají na co stěžovat. Měli by si vážit možností, které nabízí toto gymnázium. Velmi se mi líbí vstřícnost vedení. Sportovci se mohou věnovat svému sportu opravdu na vrcholové úrovni a mít i kvalitní vzdělání. Pan ředitel vždy splní, co slíbí, a nikdy jsem neměl s vedením sebemenší problém.

Říkáte, že se studentům oboru 420 daří skloubit mnohdy náročné studium s ještě náročnější sportovní přípravou?

Všechno jde, když se chce. Je to dost individuální a je to o přístupu každého z nich. Většina mých závodníků studium zvládá. I když jsou

dlouhodobě mimo školu, měli by si s sebou brát učení a většina se k tomuto snaží přistupovat zodpovědně a knihu ve volném čase otevrou. Dokonce mohou s profesory z jednotlivých předmětů komunikovat i přes e-mail. Jak jsem řekl, je to o přístupu, ale ten prostor pro samostudium na soustředěních rozhodně je.

Naše gymnázium je často srovnáváno s gymnáziem v Jablonci nad Nisou. Jaký je váš názor na tato dvě gymnázia?

Sportovní gymnázium v Jablonci nad Nisou má větší sportovní tradici než naše gymnázium. Sportovní třídy jsou tam více naplněné a je tam i víc možností než tady. I přes to si ale troufám říct, že naše gymnázium má velmi dobré výsledky a může se s jabloneckým gymnáziem srovnávat. Určitě se novoměstské gymnázium řadí mezi nejlepší sportovní gymnázia v republice. I z toho „mála“ vrcholových sportovců na naší škole se každoročně někdo objeví na mistrovství České republiky a odváží si zlaté medaile. Máme tu i nejednoho světového rekordmana nejen v oblasti rychlobruslení a mistry republiky i třeba v atletice a biatlonu, nejenom v klasickém lyžování.

Jakých výsledků si vy osobně nejvíc vážíte?

Z největších úspěchů současných studentů nebo respektive těch, co absolvovali na gymnáziu nedávno, bych vyzdvihl Hanu Hančíkovou, která získala dvakrát titul mistryně světa. A samozřejmě všech co se dokázali dostat mezi nadějně sportovce na olympiádu a později do České reprezentace. Podarilo se to studentovi 4.C Dušanu Augustiňákovi, bývalé studentce Barboře Krškové či Evě Skalníkové.

Vy naše gymnázium stále vychvalujete. Je přece jenom něco, co se vám nelíbí na systému sportovního gymnázia? Něco, co byste změnil?

Já jsem s novoměstským gymnáziem opravdu naprosto

Pokračování na straně 7

S Kačkou už se zasnoubili, ale má být reklama na bankovní účet ve škole? Ustlala si na skřítnkách.

Rozhovor s paní profesorkou Palovou

Veronika Nováková

Jak se Vám na našem gymnáziu líbí?

Líbí se mi tady moc, protože se až na tu techniku (interaktivní tabule apod.), podobá gymnáziu ve Velkém Meziříčí, kde jsem učila.

Jaké reakce na chemii jako na předmět se k Vám častěji dostávají? Tedy, myslíte, že je chemie mezi studenty oblíbená?

Nevím, ale zdá se mi, že na vyšším gymnáziu její obliba klesá. V porovnání třeba se sekundou, kde říkají, že chemie je lepší než fyzika. Myslím, že její obliba hodně záleží na probíraném učivu.

Jak na Vás působí studenti a noví kolegové?

Jsem spokojená, líbí se mi zde. Studenti jsou zde snaživí, je vidět, že mají zájem a velmi dobré znalosti. Zkrátka studenti gymnázia se hned poznají.

Jste zastánkyní spíše hesla „škola hrou“, nebo máte raději kázeň a pořádek?

...těžká otázka...záleží na studentech, jejich chování – a také si myslím, že ne každé učivo jde probrat formou hry.

Něco, co byste prostřednictvím Vincenta chtěla sdělit studentům?

Učte se, děláte to pro sebe!

Přednáška pro maturanty

V pondělí 22. září přednášel Mgr. Pavel Petr z institutu Sokrates maturantům o přípravě na zkoušky a o výběru studijních oborů na vysoké škole.

Báňský profesor sečetl studentům, kolik je státních, veřejných a soukromých vysokých škol v České republice. Dnešní vysokoškolák má větší volnost v kombinování studijních oborů, a to „díky u nás platné Hanojské konvenci.“ Uvedl několik rad, třeba,

jak vyplňovat přihlášku na VŠ, a rozdál brožurky s adresami škol. Kandidáti na studium na vysoké škole mají čas podat si elektronicky, nebo poštovně přihlášku do 28. února 2009. „Nebudu vám říkat, že přípravné kursy Sokrates jsou nejlepší, ony jsou. Víc říkat nebudu, jste už dospělí,“ dovedl rozesmát studenty a ke konci přednášky dodal, „pokud se nebudete hodně učit, neuděláte zkoušky.“ (adav)

Rozhovor s panem profesorem Dvořákem

Bára Kubická, Terezie Strnadová

Tak na začátek nám řekněte něco o sobě. Odkud jste atd.

Tak já jsem z malé vesničky u Litomyšle, tam jsme žili s manželkou 3 roky a teď jsme se přestěhovali sem do Nového Města.

To jste se přestěhovali kvůli práci?

Ano, kvůli práci, ale ne tak snad kvůli mojí, protože já jsem učil v České Třebové, ale manželka tady sehnala práci v nemocnici, takže vlastně kvůli ní a já jsem takový doprovod.

Proč jste si vybral tuhle školu?

Musím přemýšlet, abych si to u pana ředitele nenadrobil. I když těch nabídek bylo víc, tak nejvíce se mi líbila právě tato, protože jsme věděli, že budeme bydlet tady, takže bych to měl kousiček do školy.

Jak se vám tu líbí?

Zatím se mi tu líbí moc, je to tady fajn, máte tady prima studenty. A v Novém Městě se mi také líbí, je to trošku něco jiného oproti Litomyšli. Takové historické město. A je tu hezké okolí a prima lidi.

Proč jste si vybral zrovna angličtinu?

Když jsem byl v Anglii, tak se mi ten jazyk natolik zalíbil, že jsem ho pak šel studovat a pak

jsem se tak nějak rozhodl, že to bude učitelství.

Co děláte ve volném čase?

Odpočívám. Když mám čas, tak fotbal, v zimě sjezdovky, to jsem učil sjezdování ve Špindlu, ale taky běžky, ty mě baví asi víc, tenis a ještě rád běhám. Takovej Forest Gump.

A teď vám vždycky řekneme nějakou dvojici slova vy si jedno vyberte.

Flitrové tričko, nebo maskáče

Flitrové tričko? To vůbec nevím, co to je a maskáče taky nechci.

Prostě tričko se třpytkama.

No tak to radši maskáče.

Koně, nebo auto

Nějaké auto s pořádnými koni pod kapotou.

Mořské plody, nebo suchary

Mořské plody. Suchary ne, k tomu by musel být sýr.

Eva a Vašek, nebo Karel Gott

Karel Gott ne. Manželka je Eva, tak jen ta Eva, kdyby to šlo.

Esmeralda, nebo Simpsonovi

Esmeralda. Ať je legrace. Ale taky nevím, co to je.

To je ta zelená slepá. Takže Esmeralda?

Nebo radši ne. Tak radši Simpsonovi.

Křídla 2008

Markéta Cikrytová, 3.B

Jak jste si již mohli všimnout na plakátech ve městě visících či letáčcích na okně gymnázia ležících, blíží se další ročník multikulturního hudebního festivalu Bigbíťový Křídla.

Tento rok se můžeme těšit na stálíce festivalu jako jsou KSV, Korisz, Karel na nákupech, Poletíme a pardubická skupina Volant, ale i na nováčky jako např.: Znouzecnost, Ponožky pana Semtamťuka nebo Schodiště. A čeká toho na vás mnohem

více, což se dozvíte na plakátech, doporučuji navštívit i stránky www.lysinalenina.cz oddíl Hudba, kde se dozvíte nejnovější novinky a změny v programu.

A kam vlastně za „multižánrovým superfestivalem“? Konat se bude v křídelském „kulturáku“. A kdy přijít? Všechno to vypukne v pátek 26.9.2008 v 19:00 a uživat hudby si můžete do sobotní noci, resp. do nedělního rána. Nenechte si to v žádném případě ujít, jistě tam potkáte plno nových přátel a pokud ne, tak tam budu aspoň já.

Žurnalistická škola a redaktoři

Ranní přednáška, dopolední praxe, oběd, odpoledne Živá média, večer přednáška a hurá...

Foto: Radka Burketová, neautorizováno

Foto: Boris Mlýný, neautorizováno

Jan Jirák, předseda české mediální komise, vysvětluje španěle Marině, jak vypadá česká mediální scéna. S mikrofonem M. Kopecký.

Debatu mezi hejtmanem M. Vystrčilím a krajským zastupitelem J. Běhounkem moderoval Václav Moravec.

Adam Vágner

Předposlední srpnový týden se v Havlíčkově Brodě uskutečnila Letní žurnalistická škola Karla Havlíčka Borovského. Čtyři desítky zájemců o novinářské řemeslo se zúčastnily přednášek o žurnalistice, médiích, marketingu v médiích, Evropské unii a etice. Přednášky českých i zahraničních odborníků si vyslechli i redaktoři časopisu, Petra Fuksová a Adam Vágner.

„Rozhodli jsme se pro přednášky před praktickou přípravou a učením, protože novinářem se za týden nikdo nestane,“ uvedl ředitel letní školy Milan Kopecký při úvodním představení týdenního programu a dodal: „Téma Evropská unie jsme vybrali ve spolupráci s hlavním sponsorem, německým velvyslanectvím v České republice.“

Délku přednášek vyvažovaly osobnosti, které je vedly. Po

několikáté do Brodu přijeli například Václav Moravec, programátor Adam Javůrek, politik Petr Pithart, Jaroslav Šonka či Helmut Elfenkämper, ambasador Spolkové republiky Německo. Nově přijeli Michel Pouchpadass, první rada velvyslanectví Francie, Jan Jirák, guru v české mediální oblasti, Vladimír Mlýnář, Petruška Šustrová, Věra Štovičková-Heroldová, Luboš Dobrovský, Erik Tabery a mnozí další, vypočítal hosty Mi

lan Pilař, spoluautor projektu obecně prospěšné společnosti Centrum Vysocina.

V druhé polovině denního programu měli studenti, rozdělení do skupin tisk, web, televize a rozhlas, za úkol vytvořit pod lektorským dozorem vlastní zpravodajské materiály, které na konci týdne prezentovali.

(Komentáře k Letní žurnalistické škole Karla Havlíčka Borovského vydáme v dalším čísle.)

Rozhovor s Markem Kovačičem

Pokračování ze strany 3

spokojen. Nelíbí se mi jediné – přístup některých studentů – sportovců k tréninku, ale za to nemůže škola. Většina však tréninky bere vážně a trénuje až osmnáct hodin týdně.

A jak to tedy řešíte se sportovci, u kterých přístup není takový, jaký by měl být?

V současné době jsme přistoupili k velmi tvrdým sankcím. Pokud student oboru 420 nesplní povinnou docházku na tréninky, jsou tyto hodiny považovány podle školního řádu za neomluvené. A jsou za to stejné postihy, jako by pravidelně bez omluvy nechodili třeba do hodin matematiky. To znamená

napomenutí, dvojka, trojka z chování a i případný vynucený odchod ze školy.

Slychám názor, že současné ročníky a ročníky které na střední školy budou docházet, jsou slabší než ty předešlé. Vnímáte tento fakt i v oblasti lyžování?

Vnímám, ale neděším se toho, je to prostě perioda. Ročníky jsou chvíli silnější, chvíli slabší. Stejně jako na vysokých školách je jednou obrovský nátlak a druhý rok nemohou pomalu naplnit některé obory, tak ve sportu je to stejné. Když jsem nastupoval na gymnázium, měl jsem zrovna velmi silný ročník, kde studovala Eva Šklaníková, Martin Zach, z mladších pak Barbora

Kršková a jiní. Teď je to třeba početně o něco slabší ročník, ale i přes to se tu najde spousta talentovaných sportovců, jako například Dušan Augustiniák.

Možná nejenom studentů je nedostatek. Řešil se i problém s nedostatkem trenérů. Myslíte si, že v někom ze studentů jednou budete mít svoji pravou ruku?

Tomáš Kyncl – jednoznačně. Sám projevil zájem a podle mě je velmi spolehlivý. V současné době bude studovat na fakultě sportovních studií (FSS). Myslím si, že má autoritu a mohu se na něj spolehnout. V něm si tedy, myslím, že mám v budoucnu výborného asistenta.

Prázdniny prof. Bukáčka

Mým největším prázdninovým zážitkem byla Černá Hora, kterou jsem navštívil hned v červenci. Zaujalo mě vápencové pohoří Durmitor na severu země. Ještě dlouho si budu pamatovat výstup na jeho nejvyšší vrchol Bobotov Kuk. Výstup vedl po červené turistické značce, která byla obtížností úrovně černé. Na řadě míst bylo třeba přelézat vysoké skály nebo šplhat po čtyřech. Pohled z vrcholu na velkou část Černé Hory ale stál za námahu. Největším čichovým a chuťovým zážitkem byla návštěva sušárny pršutu (šunky), který jsem samozřejmě ochutnal. Doporučit mohu také velmi hezké písčité a oblázkové pláže na pobřeží. Krásným zážitkem je i noční procházka historickým jádrem města Budovy.

Učitel k žákovi: „Chceš snad uvést nějaké polehčující okolnosti nebo se omluvit?“
 „Ano, chtěl bych říct, že už jsem byl třikrát posazen s pětkou a vůbec to nepomohlo!“

„**Paní profesorko Dvořáková,** vy se prý chcete nechat rozvést?“

„Ano, chci!“ „A proč?“

„Letos v létě jsme byli na chalupě, já jsem si ráno šla zaplavat, a manžel mě pozoroval dalekohledem.“

„A kvůli tomu se chcete nechat rozvést?“

„No jo, ale on ten dalekohled měl na kulovnici!“

„**Kájo,** hej, ten řízek, cos mi dal, je cítit rumem!“ volá spolužák. Karel odstoupí dva kroky od stolu: „A teď?“

Rozhodnou se dva studenti, že utečou ze školního ústavu. Aby utekli musí přelézt 100 zdí.

Přelézou 5 zdí a jeden se ptá druhého „Můžeš ještě?“

„Jo.“ Přelézou 10 a opět se ptá „Můžeš ještě?“

„Jo.“ Přelézou 25, „Můžeš ještě?“

„Jo.“ Přelézou 50, „Můžeš ještě?“

„Jo.“ Přelézou devadesátou devátou, „Můžeš ještě?“ „Ne“.

„Tak se vrátíme“.

Běží maturant se sekerou a honí češtináře. Unavený učitel vběhne na dámské toalety a nezbyvá mu nic jiného než čekat na smrt. Študák vstoupí, podá sekeru kantorovi, a říká: „Na, tady máš sekeru, a teď honíš ty“.

„**Co jste dnes dělali ve škole?**“

„Připravovali jsme vybušnou látku.“ „A co budete ve škole dělat zítra?“

„V jaké škole?“

„**Hele táto,**“ říká Sára svému muži Kohnovi, „musíme dceri do pokoje porýdit rolety.“

„Večer když se svlíká, Roubíček odnaproti ji okukuje.“

„Ale Sáro, to chce rozum, jaképak rolety, vyměníte si pokoje a rolety bude kupovat Roubíček.“

Do profesorova kabinetu přišla na konci úředních hodin mladá slečna. Usedne naproti němu do židle, poodrbne si vlasy a povídá: „Udělal bych cokoliv, abych tu zkoušku ztáskala.“

Pak si upraví výstřih, nakloní se víc k profesorovi, hluboce se mu podívá do očí a říká:

„Myslím tím, že bych udělala úplně cokoliv.“

Profesor jí oplátí hluboký pohled a říká: „Cokoliv?“

„Cokoliv.“ odpoví slečna.

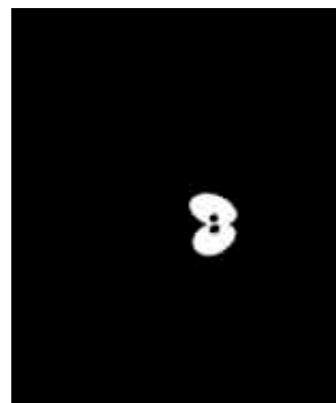
Kantor jemným hlasem povídá:

„Cokoliv?“

„Cokoliv!“

Kantor zaseptá: „A nemohla byste se to naučit?“

Vypadne proud a my taky

V úterý 30. září bude ředitelské volno. Důvodem je přerušování dodávky elektrické energie, kvůli které nebudou vyučovací prostory splňovat hygienickou světelnou normu. Žáci by si kazili zrak. (adav)

Brambory už opadávají? To se plíží Křídla!

Poslední víkend v září je už celou věčnost vyhrazen pro festival Křídla v Křídlech u Nového Města na Moravě. Tedy - on tudy jen tak neproběhne, on se jen tak odehraje, on tu opravdu bude! A to celé dva dny, v pátek 26. a sobotu 27. září 2008. Jako vždy se program nezaměřuje pouze na hudbu, na sobotní odpoledne jsou připravena i divadla a další to-tok, v Křídlech si tak mohou zkrátit chvíli i rodiny s dětmi. Neboť je zho-

la nemožné si vybrat, který

den je lepší, je lepší jít na oba dny. Navíc je to méně. Peněz za vstupné.

Páteční program začne v 19 hodin koncertem skupiny Full-stop, ovšem ozdobou večera bude již legendární punková Znouzecnost a také energická Dub-ONet spojující elektroniku, reggae a jazzové vlivy. Tradičními hosty festivalu jsou Kryštofovy staré věci a Karel na nákupech.

V sobotu dopoledne se mohou návštěvníci vypravit poznávat krásy okolí Křidel, a u toho se zúčastnit tradiční mše, která se obvykle odehrává právě za humny obce.

Od druhé odpolední se odehrají zmíněná divadelní představení, tentokrát to bude O princí s dřevěným mečem a Tichá ozvěna bláznů v provedení divadelních souborů Zkládanka a Obludárium.

Sobotní hudební program začne v 18 hodin, představí se mladá melodická Šatlava, pokračovat budou pruhované Ponožky pana Semtamůka. Závěr festivalu bude silný a s blížícím se koncem ještě sílí-

Ubylo vlasů, přibýlo kil, ale Křídla jsou věčná

ci. V Křídlech bude hrát i neveselejší skupina ve vesmíru VOLANT (z nepochopitelných důvodů zmizel z plakátů...), zahrají Poletíme?, zřejmě největším tahounem večera pak bude staronové, leč strmě dobré Schodiště, cílovou rovinku hudebního maratonu rozbrzdí kovový Korisz.

Po celou dobu je pro návštěvníky zajištěno občerstvení a jídelní stan. Dobrovolné vstupné na oba dny je výhodných 260 korun, vstupné na jeden den je 170 korun, sobotní divadla jsou po dvacetikoruně.

Další informace na www.festivalkridla.cz, či na nástěnce pořadatele na www.lisinalenina.cz.

Z pravěku

Festival Křídla si za dobu trvání vybudoval prvojakostní renomé mezi návštěvníky i hudebníky. Je vyhledávaný pro takovéto to, co se nezměří, solidní zázemí (jmenujme třeba keramické toalety nebo budovatelskou fasádu kulturního domu) a v neposlední řadě zde návštěvníci spojí návštěvu festivalu s procházkami v pěkném okolí obce.

Festival, který se neupírá ke konkrétnímu hudebnímu stylu, ale spíše k myšlence celosvětového míru a akurátních důchodů, už hostil takové osobnosti a hvězdy jako Jardu Svobodu a Traband, Volant, Vladimíra Mertu či O5 a Radeček, Vladivojnu la Chia, nebo pultanelského šamana DaLeeB'ora Yandu, který žil jako kaskadér. Festival vznikl za podpory Fondu Kraje Vysočina a města Nového Města na Moravě.

Lesu mír!

*Prakmet festivalu
Daniel Šimek*

VINCENT

Vydává Gymnázium Vincence Makovského se sportovními třídami. Leandra Čecha 152, Nové Město na Moravě 592 31

**1. ČÍSLO IV. ROČNÍK
25. ZÁŘÍ 2008**

Pro studenty gymnázia připravují časopis šéfredaktorka Petra Fuksová z 2. C, redaktori Adam Vágner 8. A, Hana Wurzelová 8. A, Veronika Nováková 5. A, Jakub Chocholáč 3. A. Korektura: Adam Vágner, Mgr. Lenka Drdlová. Sazba: Radim Štrobl a Adam Vágner

Tisk - Horácká tiskárna
5. května 2008

Náklad: 100ks
Cena: Kč 5,- / kus

E-mail:
vincent.redakce@seznam.cz

VINCENT

Občasník studentů Gymnázia Vincence Makovského se sportovními třídami v Novém Městě na Moravě

Vydává Gymnázium Vincence Makovského se sportovními třídami
v Novém Městě na Moravě. Přípravuje redakce složená ze studentů školy.

Leandra Čecha 152,
59231, Nové Město na Moravě
E-mail: gymnazium@nmnm.cz
Telefon: 566 617 243

E-mail redakce: vincent.redakce@seznam.cz